

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem

IMPERATORA I MCJ CAŁEY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 9 MAIA 1803. ROKU W SOBOTE

z Petersburga V. S. 27. Kwieźnia.

J. J. Mość oświadczyć raczył najwyższe ukontentowanie Inspektorowi General Maiorowi Ławrow, znalazłszy przysłanych z Sibirskiej Inspekcji żołnierzy do gwardyi doskonale wyćwiczonemi, dobrze utrzymanemi, ochędoźnie oddziaćnemi. General Maior, teraz Aktualny stanu Konsyliarz Gildenszolt będzie Wice-Gubernatorem Kaukazkim. Aktualny Tamy Konsyliarz Senator Selifontow Tobolskim i Irkutskim Gubernatorem wojennym; gdy te Gubernie mają być urządzone według szczególnych prawideł. Stanu Konsyliarz Powalo Szweykowski został Vice-Gubernatorem Smoleńskim; Stanu Konsyliarz Sachnowski Wice-Gubernatorem Czerņiowski; Kolleski Konsyliarz Romanowski Wice-Gubernatorem Orenburgskim; Kolleski Konsyliarz Nawrozow Wice-Gubernatorem Słobodko Ukrainskim. Moskiewski Prokurator Gubernski Bezsonow uwalnia się od służby z rangą Konsyliarza Stanu. Kolleski Konsyliarz Euden podobną rangę otrzymał; iakoteż terażniejszy Prokurator Gubernski w Moskwie Diakow. Stanu Konsyliarz Bachtyn, Oberberg-hauptman Simonow zostają aktualnemi stanu Konsyliarzami. Znajdujący się w Dubosarach przy kwarantannie Doktor Zwierak Stanu Konsyliarzem; Stanu Konsyliarz Bolotnikow Aktualnym Konsyliarzem Stanu; iakoteż Stanu Konsyliarz Ragoza.

Na przełożenie Ministra handlowego, J. J. Mość pozwolił, ażeby cło od towarow z zagranicy przywożonych, nie przyjmując odtąd złotej i srebrnej cudzoziemskiej monety, wybierane było Monarzemi assygnatami, licząc talar po dwa ruble kopieiek 10; pobor ten zaczyna się w komorach celnych Bałtyckiego i Białego morza za dwa miesiące, w drugich zaś komorach, gdzie używana jest taryffa powszechna za 6. niedziel po odebraniu ukazu.

z Wiednia 4. Maia.

Arcy Xiążę Ferdynand wyjechał do stolicy państw nowo nabytych Saltzburga — Astrom Zach przedsięwzięcie rozmiar szerokości pięciostopniowy; długości sześciostopniowy; za główny punkt naznaczył Seeberg; spóźniamy się mieć tym sposobem doskonałą mapę kraju Niemieckiego — Susza terażniejszy wiosny panująca przyczyną jest niesłychanej do tąd u nas drożyzny; funt masła kosztuje 80. graycarów, zaś 4 ryński: zł. cielęciny prawie niema w mieście — Arcy Biskupem naszej Stolicy naznaczył Cesarz Jmć Graffa Hoherwart Biskupa w S. Polten, dając pensyi roczney 6. tys. zł. ryński — Do Florencyi jedzie Poseł Margrabia Ghislieri z powinszowaniem Królowi Etrusków wstąpienia na tron; iakoteż dla wyprzedania dóbr należących do byłego Xiążęcia Toskanii — Zaszła ugoda z Cesarzem Marokańskim; odstąpił miał 10. tys. dukatów, które iemu niedługo placili Wenetowie, przyrzekając że flaga

Austriacka przez Korsarzów będzie poważana; warunki tej umowy nie są wiadome; tymczasem w Trieście spadły assekuracye do stopnia dawniejszego.

Posłana do Ratisbony Cesarzka ratyfikacya jest następująca osnowy: Deputacya Rzeska na skutek Lunewilskiego traktatu wybrana, gdy szczęśliwie dokończyła dzieło, a Stany Seymuiające prosily o potwierdzenie onego; Cesarz troskliwy o dobro i spokojność narodu Niemieckiego, niechce zwlekać Sankcyy prawney, zwłaszcza gdy rzecz ważną jest zistoty i skutków przyszłych. W tak ważney okoliczności chce iedynie pogodzić obowiązki swoje z utrzymaniem konstytucyi, i względami iakie winien jest Mocarstwu pośredniczemu; iakoteż powszechnemu żądaniu Stanów Rzeskich. Ten miał zamiar iedyny Monarcha, gdy zwoływał deputacya, ten w ciągu długim negocyacyi; wspierał przeto projekt indemnizacyi większością pochwalony, ile traktaty pozwalały, i granice władzy deputacyi położone.

Umowa w Paryżu podpisana 26. Grudnia dowodzi, z iakiem umiarkowaniem i względem na pośredników i Stany interessowane, Cesarz usiłował uprzętnąć wszelkie przeszkody, wynikające z pretensyi sprawiedliwych domu swego; w tej umowie rozszerzył dobrowolnie obowiązki traktatem Lunewilskim przyjęte, zmniejszył wielkość zupełney nagrody należący bratu swojemu. Równą powolność okazał w przyjęciu propozycyi później przydanych do indemnizacyi, chociaż do niej nie należały, aniteż zgadzały się z konstytucyą Niemiecką. Z podobnego względu Monarcha pochwalił conclusion deputacyi 23. Listopada, warunki iednak wyraźnie całosć praw swoich jako głowa Rzeszy, i iako pan dziedziczny krajów. W ostatnim stopniu nie miał żadney części w indemnizacyach za straty przez wojnę poniesione; nie może przeto być obowiązany restrykcyami do nich przyłączonemi, iedno tyle ile potrzeba jest do wykonania planu ogólnego.

Ponieważ zaś po umowie Paryskiej wiele umieszczono dodatków i odmian w conclusion 23. Listopada; i gdy Deputacya nowe napisała 25. Lutego, o którego ratyfikacyą Seym uprasza; Cesarz roztrząsnowszy dzieło dóyrzałe, nie odstępuiąc obowiązków najmilszych sercu swojemu, zezwolił dać sankcyą pod następującemi warunkami — Umowa Paryzka będzie utrzymana w całosci — Prawa głowy Rzeszy zostaną nietknięte. Prawa fundamentalne Rzeszy będą potwierdzone; mianowicie traktat Westfaliski i późniejszy ile nie są odmienione w Lunewillu i na terażniejszym Seymie; iakoteż Konstytucya Niemiecka co do Elektorów, Xiążąt i Stanów Rzeskich, łącząc zakon Krzyżacki i stan Szlachecki — Gdy zaś trudność względem głosów w Collegium Xiążęcóm zniesiona ieszcze nie jest, Cesarz który przysięgi zachowanie

konstytucyi, protekcyą religii Katolickiej, zawieszając tymczasowię ratyfikacyą tego artykułu, z warunkiem że nastąpi jak najszybciej nowe Conclusum Rzeszy; ażeby gdy już strona Protestantska większość głosów otrzymała w Collegium miast i Elektorów, dawne stosunki nie były równie zmienione w Collegium Xiążęć. Pod temi warunkami dając sankcyą Cesarz swoiemu i Stanów Rzeskich imieniem składa podziękowanie Mocarstwu pośredniczemu za ich usilność i staranie w dokonaniu dzieła wielkiego; spodziewa się oraz że te Mocarstwa uznają powinność i względy przyzwoite, jakie Cesarz i Rzesza zachowali stosując się do ich chęci przyjaznych; a tym sposobem zbawienne dzieło pokoju dokonane, niewzruszonem będzie na wieki, 27 Kwietnia.

z Londynu 29. Kwietnia.

Prywatne doniesienia z Paryża są trwożliwe. Konsul widząc iż Anglia Malte chce na czas nie iaki zatrzymać, posłał rozkazy do Brestu i wszystkich portów, ażeby flotę uzbraiano najszybciej; gdy zaś negocyacye między Lordem Whitworth i Ministrem Talleyrand zdawały się iść opieszalym krokiem, użył do nich brata swojego Luciana. — Cóżkolwiek jest, gotujemy się na wszelkie przypadki; w portach naszych spieszenie idzie robota; nikt od niej wolnym nie jest nawet w dni święte. Biega pogłoska, że Lord S. Vincent przestanie przydawać w Admiralicji, nie każdemu podobala się pilność jego i przykładna surowość w Administracyi, summa na Departament morski przeznaczonych, jakoteż w utrzymywaniu karności wojskowej; Admirala Hood niektórzy wskazują za następcę. — Obywatele Maltańscy oburzyli się nieskończeniem odebrawszy wiadomość, że Namiestnik W. Mistrza Buzy przybył do wyspy; ten podobno miał słuszną lękanią się przyczynę, ponieważ zchronienia szukać musiał w mieszkaniu Francuzkiego Posła Generała Vial. Po całym miesiącu rozrzucono pisma buntownicze, w których Mistrz W. grożono śmiercią, z oświadczeniem, że Malta nikomu wyjąwszy Anglików, podlegać nie chce i nie będzie.

Hiszpani w ciążninie Gibraltarskiej znacznie powiększyli morską potęgę swoją; pod pozorem wypięcia kontrabandy zagęszczonoj na brzegach Andaluzji. — Pitt zapraszany kilkakrotnie do Ministerium, odpowiedział statecznie, iż bez Grenvilla i Windhama nie powróci do urzędu; gdy albowiem przyjąć ma wielki ciężar wyprowadzenia narodu z trudnych okoliczności, powinien być pewnym swoich pomocników. — Admiralicja małyków gwałtem zabierać nie przestaje; ztąd częstokroć przychodzi do krwi rozlewu; lud służący z nie małym zyskiem na prywatnych okrętach, najmocniejszy odpor daie częstokroć żołnierzom do zabrania przysłanym; z wielu portów przyszła wiadomość o zamordowaniu nie małych liczby ludzi werbujących i werbowanych w podobnym zdarzeniu. — O zabitym w pojedynku nie dawno Półkowniku Montgomery w tych dniach pisma publiczne doniosły, że podczas nieszczęśliwej wyprawy do Batatów Xiążęcia d'York, gdy w jednej bitwie regiment nie dotrzymując kroku Francuzom pierzchnął i w rozsypankę poszedł, Montgomery porwawszy bęben od dobośza zabitego, sam jego powinność pełnił, i tym sposobem rozgromionych żołnierzy zwrócił do sprawy.

Wice Król Cantonu powszechnie jest żalowany od Europejczyków; był to mąż sprawiedliwy; zysków nie szukał; podarunków nawet zwyczajnych od nikogo nie brał, chcąc ręce i serce mieć czyste; co według opisanja wędrowników jest rzeczą nieskończonem rzadką w tym narodzie z poloru i obyczajności zachwa-

lonym. Państwu Chińskiemu zdaje się grozić rewolucya straszliwa; lękają się tam niektórzy odmian politycznych, z tego względu najbardziej, że między ludem rozsiiane już są nowe prawdy i nauki o wolności i równości. Po wielu Prowincjach razem bunt wybuchnął; najsrożniejszy w okolicach Cantonu; rokoszom nie zbywa na dowódcach biegłych; porażeni w jednym miejscu, pokazują się wnet na drugim z większą zaciętością i siłą; Cesarzskie wojska nie raz jeden straszliwie porazili. Głośno prawią o wypędzeniu Tatarów z kraju, o przywróceniu na tron dawniejszej panującej Dynastyi; która gdzie się zchroniła od r. 1640, nie wiemy. Zyczyć trzeba, żeby wieść późniejsza o zupełnem uspokojeniu Chińskich rozruchów nie była zmyślną.

z Berne 26. Kwietnia.

Elektor Bawarski zgasić kazał wszystkie Kapituły, Opactwa, i Klasztory w krajach swoich, jakie nie dawno przez indemnizacyą otrzymał w Frankonii; do uskutecznienia woli państwa swojego wyznaczony jest Graf Leyden. — Francuzkie wojska od 3. lat zastępujące powiat Brisgau, w tych dniach naostatek ustąpiły do granic swoich przez Huningue; pierwszy to jest owoc ratyfikowanego Conclusum Rzeszy przez Cesarza. — W Diecezyi Strasburskiej postanowiono utrzymywać, to. Parafii 1. klasy, 64 drugiej, 691 Kościołów sukursalnych, 497. filialnych; Katolików w Diecezyi liczą 580 t. Protestantów 180. t. Anabaptystów i Żydów 31. t. — Wojska nasze w Auxonne przez Generała Adjutanta Rapp w jedną złaną półbrigadę, rozkaz odebrały ciągnąć do Corsyki; natychmiast kilku Oficerów o dymisyą prosiło; niektórzy powrócili do oyczyzny. Batalion Clavel wkroczył do Mediolanu. Rapp zwiedziwszy Solothurn, Lucerne, Schwitz, Glaris, S. Gall, Zurich, Aarau, Basel, powróci do Paryża. Słychać że przyjechał jedynie donosząc Cantonom o rychłym ustąpieniu Wojsk Francuzkich z Szwajcarów. — Poseł Hiszpański korony dawał tu dziś wielką biesiadę rządcom nowo-obranym; sam pił zdrowie związku Helwetów, potężnego pośrednika, przyjaciół i zprzymierzeńców jego. Zyczyć trzeba, aby ziomkowie nasi słuchając rady tego cudzoziemca, wspomnieli na cnotliwe życie i przykłady przodków swoich walecznych i szczerliwych, którzy się rzadzili polityką mądrą i spokojną.

Od granic Włoskich 21. Kwietnia.

Pierwszy Konsul i Prezydent Buonaparte wyrokiem swoim dopełnił liczbę przepisaną 60. osobom wchodzić mających do narodowego Instytutu Włoskiego. Na czele położone są imiona: Napoleona Buonaparte i Melzi d'Erile. Zaszczycił dla zgromadzenia uczonych niepospolity, licząc, w gronie swótem rządzących dwóch narodów włoskich. — W Neapolu gotować kazano statki potrzebne do przewiezienia 2. tysięcy żołnierzy Neapolitańskiego, które składać mają garnizon Maltański, do tego czasu, w którym W. Mistrz będzie mógł osadzić twierdze własnym ludem. Inne listy z Neapolu donoszą, iż Anglicy szczerze zamyslaia o zajęciu wyspy Sycylii, jeśliby wojna wybuchnąć miała, zapobiegając ażeby nie uprzedzili Francuzi. Mają być postawione flotyle statków lekkich blisko Melsiny i Catanii, w ciążninie przedzielaiacej Neapol od Sycylii. — Angielskie wojska długą kwarantannę odprawiają w Malcie pod najszybciejszym dozorem; ponieważ przed ich odejściem z Alexandryi zaraza morowa panowała w Egipcie i po wielu miastach Tureckich. Nie wiadomo czyli wszystkie te wojska zostaną w Malcie, albowież do innych miejsc będą przeprowadzone. — Inżynierowie Francuzcy przystępują w teraźniejszy

szęcy roku porze do kończenia robot zaczętych około drogi przez górę Simplon.

z Hagi 3. Maia.

Ponieważ Francuzka eskadra do Louisiany płynąć mająca, wiele szkodowała w porcie Helvoetsluys przez ostatnią burzę; zatem całe wojsko z niej wystąpiło na ląd do pomienionego miasta, Briel, Gorée; użyte są do zakładania nadbrzeżnych batteryi. Inne regimenta i półbrygady ciągnąć nie przestają do Nimegi i Niemieckich granic. — Z Paryża piszą, że interes między Anglią i Francją teraz jest na stopniu największej niepewności; w tych dniach iednym lub drugim sposobem rozwiązany będzie. Na przywitanie Konsula w Anvers wyjeżdża żąd dwóch Regentów Batawskich i Goes Minister zagranicznych interesów. Negocjacya o żold wojsk nowo z Belgium przystanych nie ukończona. — Z miasta Batawii przysłano znaczne summy przez dobrowolną zbiórkę zebrane dla mieszkańców Hollandyi północney, którzy najwięcej stracili r. 1799. podczas wylądowania Xiążęcia d'York. — W Bruxelles czynią wprawdzie przygotowania na przyjęcie Konsula; lecz ani mundur ochotnikom po kilka tysięcy liwrów kosztować nie będzie, ani domów kolorem ziemi Egipskiej nie malują, iak niektóre pisma donoszą.

z Paryża 22. Kwietnia.

Dokończenie mowy G. Dumas:

Polepsza się codziennie w kraju administracya. Dawniejszy rząd wojsko dopełniał Próźniakami; byli to wprawdzie Francuzi; lecz nie najlepszych i najsensowniejszych ludzi wzywano pospolicie do obrony kraju. Wtenczas ustanowienie obozów nie byłoby przyzwoite; bo któryż człowiek od dzieciństwa nawykły próżnować podałby się chętnie uprawiać rolę w starości; który żołnierz nie wolałby zostać do zgonu w stanie pełnym chwały i niebezpieczeństwa; niżeli cierpliwie wyglądać, co iemu przyniosą zabawy rolnicze. Rzadki pamiętał pod chorągiewami, że też sama ręka, która nieprzyjaciela poraża, w młodzieńczym wieku ziemię uprawiała. Zmieniło się dziś wszystko. Służba wojskowa nie jest ciężarem, bo każdego równie dotyczy, bronić oyczyzny powszechną jest powinnością, bo wszyscy Francuzi ieskimi obywatelami.

Z tego przywileju, od którego żaden pocztowy człowiek wyłączonym nie jest; wyniknęło prawo o konskrypcyi powszechney; ustawa wielka, która już nie raz RPtę zbawiła; i będzie na wieki tarczą narodu niezłomną; pogromem nieprzyjaciół naszych. Czynią przeciw konskrypcyi zarzut artyści, uczeni, rzemieślnicy; można ją poprawić; lecz gdyby iak jest została na zawsze, czyliż w obozach nie mogą kwitnąć kunsztu i nauki, iak już wszystkie kwitną cnoty. Przyswiadcza mi w tém Generalowie; od lat kilku dezercys prawie u Francuzów nie znaioma, pijaństwo nieskończenie rzadkie. Spodziewać się trzeba, pod nowem prawem żołnierz służąc Oyczyźnie, nabędzie talentów i wydoskonali dawniej nabyte; a powracając do roli potrafi kosztować słodczy życia spokojnego. Któż albowiem pomyślić może, iż rycerze w obozach tracą smak do pracy; wyrzucają na zawsze z serca nadzieję domowej szczęśliwości?

Francuzi z przyrodzenia ochotę zawsze mieli do stanu rycerskiego i rolnictwa. Ten jest, że tak powiem, ogień Święty, do którego dochowania los przywiązał chwałę narodu i całość. Węgęcyusz radzi wybierać żołnierzy w stanie wiejskim i rolniczym; tam powiada znajdziesz najłatwiej ludzi na śmierć goto-

wych; karnych, i cierpliwych. Takimi byli przodkowie nasi; Renem, Oceanem, Alpami, Pirenejskimi; morzem sroziemnem opasani; z Gallii wysłane orszaki nie raz napełniły Włochy, Grecyą, Azją mnieyszą; w ostatnich wiekach RPtey Rzymiskiej; świadczy Florus, nie było woyska na świecie, w którymby Gallowie nie służyli. Szanujcie więc prawodawcy, nad inną rycerską cnotę; tą zaszczytę przed obliczem narodów starożytni Gallowie, przelali na potomków; niech isierka święta w RPtey nie wygaśnie, przez tyle wieków zachowana.

Reszta później.

D. 29 przygotownia do wojny nieustają. Artyllerya w Rennes stojąca ruszyła do Belle-isle i Marcou wyspy, którą nieprzyjaciel długo trzymając podczas ostatniej wojny, uprzykrzał się blizkim nadbrzeżom — Jest pogłoska, iż General Murzyn Toussaint Louverture umarł przed kilku dniami w twierdzy Joux niedaleko Szwajcarskich granic, gdzie od kilku miesięcy siedział zamknięty — General Administrator Piemontski Menou naznaczył pensyi roczney 3,500. franków i wolne dla mieszkanię w pałacu narodowym Ob Lagrange Oycu Senatorem i pierwszego z Matematyków naszego wieku tegoż imienia, w nadgodę 60. letnich zasług pod rządem dawniejszym — W czasie rozruchow domowych, gdy rokoszanie zwyciężeni w Irlandyi o przebaczenie wołali, Ministerium Angielskie wielu z nich za granicę, mianowicie do Prus wyprowadzić kazalo. Teraz przybywają ztamtąd prawie wszyscy do Belgium; przyjęci grzecznie od Prefektów Departamentowych, osiadają najbardziej w miastach nadmorskich, i są opatrzeni we wszystko.

Wczora General Adjutant Konsulowski Lauriston, tak dobrze niegdys od Anglików przyjęty gdy pokoy zwiastował, wyjechał do Londynu. Stanelisimy na tym stopniu, że wojnę rychlo zaczynać trzeba, jeżeli negocjacye nie wezmą obrótu szczęśliwszego Tym czasem niepomysłne biegają wieści, że Lord Whitworth gutuie się opuścić naszą Stolicę; że eskadra nasza z Brestu chcą wynieść, przez Anglików została wstrzymana, tak iż po krótkiej rozmowie między Komendantami, okręta Francuzkie do portu powracać musiały. General Stuart ustępując z Alexandryi zabrał z sobą Beia Elfy, który będzie posłem Mameluków u dworu Londyńskiego. Anglicy pomienione miasto i wszystkie twierdze przez nas naprawione i opatrzone; ogolocili ze wszystkiego, zabierając działa, amunicyą, zapasy; tak dalece że Sultan wszystko musi przysyłać z Constantinopola czego potrzeba do obrony.

Zapobiegając często zdarzającym się pożarom w magazynach prochowych, i szkodom ztąd wynikającym, ieden z Officerów morskich radzi rządowi zakładać one w dolach głębokich, a zamiast zelaza, miedzi używać do robienia zamków, kluczów, wszelkiego okowu, nawet na palasze dla żołnierzy stojących na straży. Najbardziej zaś radzi stawiać magazyny w najwyższej od miast odległości; wszystkie środki od niego podane dobre są; najlepszy ostatni; i nąpewnie miasta od zguby zachowa. — Dawno już tuteysi chemicy z kości bydłych robią galarety bardzo pożyteczną w domowem użytku, mianowicie po szpitalach. Uczony Seguin przysłał instytutowi narodowemu własne doświadczenia na 71. chorych osobach czynione, które dowodzą że ta galareta lekarstwem jest na febrę i gorączki; dawana zamiast chinu; lekarzów obowiązkiem będzie te doświadczenia powtórzyć. — Król Etrusków sławnemu snycerzowi Canova posłał do Rzymu w podarunku dzieło wielkie i szacowne, Museum Florentinum z napisem: Ludwik I. zacnemu Canova r. 1803.

W Belgium General kommanderujący 24.

dywizją Belliard odebrał rozkaz zwiedzić nadbrzeża morskie; co wykonywając wszystkie regimenta i półbrigady ostrzegł po całym kraju, aby gotowe były do ruszenia zapierwszém hasłem. W Blankenburg, gdzie podczas wojny Anglicy lądując zrobili szkodę nie małą, ogromne baterie założone, jakoteż na obu brzegach rzeki Escaut, gdzie możemy spokojnie uzbrajać statki nasze, i wyprawę na nieprzyjaciela czynić, nie bojąc się krążących w bliskości Anglików — Minister wewnętrzny przesyłając do Departamentów doniesienie o następującej podróży Konsula, między innemi tę dał przestrożę obywatelom: „Nie chce Konsul ażebyście miast i domów waszych rozwaliny czasem lub rewolucyą sprawione zakrywali stawiając bramy tryumfalne; Buonaparte ma wiele trofeów w trzech częściach świata; wdzięczność publiczna i miłość ziomeków natchleńszą będzie prac jego nadgroda. — Biskup miasta Gand pisał do Konsula donosząc iż obchodził uroczystości doroczną pamiątkę religii przywróconey. Odpisał Konsul: „Wdzięchen jestem, za dowód pamięci twojej. Staraj się umysły zjednoczyć. Po rewolucyi naysposobniejsza Biskupom jest cnota miłości Chrześcijańskiej. „

Uwładamnia się Przesławna Publiczność, iż u przybyłego z Warszawy do Wilna Beniamina Meorwinka, Kunsztu złotey i srebrny Fabryki robią się, i przedają niżej pomienione towary, iako to: Masyw, Obszłazki, Bajorki, to wszystko w złotym i srebrnym gatunku, także się u niego niektóre robią Łańcuchy Damskie; wyż pomieniony ma honor P. Publiczności za pomierną cenę służyć. Mieszka na Subocz Ulicy w Kamienicy w Kamienicy Zmurtowej pod Nrem 25.

W. JPan Stanisław Marcinkiewicz Marszałek Eyszyski majątek swój Zeymle zwany w Powiecie Wilkomirskim w Parafii Pogirskiej sytuowany mający w sobie Dusz Męskie sto sześć w Roku terażniejszym 1803. Apr: 18. dnia W.W. JPanom Karolowi i Appolonii z Marcinkiewiczow Brunowom ex Pr: Gr: Pttu Upits. wiecznością wyprzedal, i takową sprzedaż w Księgach Ziemskich Pttu Wilkomirskiego w teyże Dacie przyznaniem stwierdził, ktoby do tego majątku, lub do W. Stanisława Marcinkiewicza Marszałka Eyszyskiego miał jaką pretensyą, aby in spacio lat trzech do terażniejszych Dzieńców czynił odezwę pod upadkiem swojej pretensyi.

Rząd Gubernski Litewsko-Wileński stosownie do żądania Rządu Gubern: Grodzień. donosi, ażeby chcący przedłużyć służbę cywilną na miejscach Kancellaryjskich w Grodzieńskiej Gubernii, stawili się przed tymże Rządem Gubernskim. 30. Kwietnia 1803.

Urząd Magistratu miasta Gubern: Wilna w skutek Rezolucyi na dniu 15 Apr: terażn: 1803. R. na proźbę Izidora i Magdaleny Boczkowskich małżonkow obywateli Wileń: podaną nastaley. Po z inwentowaniu, i przez publiczną licytacją wyprzedaniu sprzętów, i ruchomości po zmarłej mieszczance Wileń: Petroneli Juszkiewiczowej pozostałych; obwieszcza wszystkim Pretensorow i Kredytorow oney Juszkiewiczowej; iżby w przeciągu 4ch tygodni oddaty niniejszey dla odebrania swych należności z masy okazaney i wypadley z wyprzedazy oney ruchomości, z dowodami iawili się do Sadu Magistratu miasta Wilna. Ru 1803. Msc: Apr: 28. dnia.

Magistrat Miasta Gubern: Wilna w skutek Dekretu swego Ru teraz idącego 1803. Januar: 23. d. zapadłego, obwieszcza wszystkim Kredytorow i Pretensorow zmarłego Wawrzyńca Sosnowskiego do Dworku tegoż ścielących iwe

pretensye, który przez Publiczną Licytacją został wyprzedany, ażeby od daty dzisiejszey w przeciągu cztero-Niedzielnym z dowodami, dla odebrania swey należności sub Amissione oney stawali, D. 20. Apr: 1803. Ru.

Boku 1803. Miesiaca Marca 21 dnia Dekretem Kommissyi za naywyższym Ukazem sądujący się dwa młyny po Biskupi i po Oginski zwane, z pod Possesyi JP. Andrzejewskiego i Jego Kompanii odebrane, i przez Rehabicyą i rządową miastu Wilnowi oddane w dniach 10. Uiz. Apryla zostały. Magistrat Miasta Wilna w terminach Dekretem Kommissyi oznaczonych powinien był rzeczzone młyny licytować; i gdy dla zaszytych ze strony dawnych Possesorow przeszkod dopełnić tego niemógł; i czas licytacji Dekretem oznaczony upłynął; przeto Magistrat Wilenski nieomieszkając dopińro donosić Publicum, że dni 22. Aprila 7. i 28. Maia, Roku idącego przez siebie oznaczonych, na Ratuszu po południu od godziny 2 do godziny 6 publicznie licytować będzie, i weńcey dającemu w trzyletnią arendowną Possesya obydwa młyny odda.

Pebor od Młwa Dekretem Kommissyi przeznaczony

Od Beczki spytłowaney Pszenicy i żyta bez dawania otręb - - - - - Zł: 8.

Od Beczki Żyta na chleb rozowy Zł: 2.

Od Beczki towaru - - - - - Zł: 1 g. 20.

Od Beczki słołu piwnego Zł: 1 g. 6

Donosi oraz Magistrat Miasta Wilna, że warunki tak na rzecz Miasta Wilna, iako i licytujących, w Punktach wyrażone, w ciągu trzech terminow Licytacji do komunikacyi każdemu służyć, w czasie Licytacji oraz w każdym czasie w Kancelaryi Sądowey będą, dla Komunikacyi każdemu proszącemu dawane będą, między innemi ten nayważniejszy z Dekretu Kommissyi w rzędzie piąty: „Licytujący po „winni dostateczną mieć Ewikcyą, i urzędowe „wziąć zaświadczenie, z Jurydykcyi względem „położenia Majątku właściwey, że Majątek pod „ewikcyą podpadający się, na pewność dotrzy „mania Kontraktowych warunkow, jest wolny od „ciężarow; i na odpowiedź dostateczney, czy to „idącego do licytacji, czyli Paręcznika za Kon „kurentem.

Litewska Grodzieńska izba skarbowa donosi, że dom sekwestrowany po smierci Grodzieńskiego Kupca Jakuba Hausmana za dług skarbowy, w mieście Grodnie w rynku na rogu Wileńskiej i Plebańskiej ulicy, N. 467. o 3 piętach z sklepami 5. piwnicami 2. stajniami wozowniami i wszelkim meblem pokojowym, oceniony 5. ty. cz. zł. kto nabyć zechce, niech się stawi w teyże izbie skarbowey sam lub przez plenipotentów prawnie umocowanych na terminach 1. Sierpnia 3. 2. Września 2. 3. Września 20 dnia r. 1805.

Sąd Exdywizorski Dekretem Sadu Gł: Lit: w Ru 1802. d. 23. Maia, (na rozdział półowy Dziełwałtowa do Alexandra Soroki należney, między Kredytorow i Pretensorow jego) naznaczony; obwieszcza wszystkim Pretensorow do tego Majątku uraszczających pretensye; iż w terminie z Dekretu własnego przy rzyszym ziedzie w R. 1802 w d. 3 br: po uprzedzonych zwyczajnych Akcel-soryach naznaczonym; to jest w Ru terażn: 1803. na d. 9. Junii do pomienionego Dziełwałtowa w komplecie ziedzie, i dzieło swoje rozpoczęte finalnie ukończyć przedsięwzięcie.

Majątek Ożadów w Pcie Wileń: o mil: 5 od Wilna położony w półowie jest przysądzony W.W. Maczyn kim Skarbn: Wileń: z kalkulacją od lat 35. przez W.W. Maczynskich Starostow Kurme: zdać się powinna — i zwrótem Expensy zł: 70000 jest z tym wszystkim do sprzedaży — życzący nabyć masię udać do W. Krzywobłockiego Ex Sędziego w Wilnie pod Ostrą Bramą w Kamienicy swey Nro 19. mieszkającego,